

РЕШЕНИЕ

№ 1892

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12873** по описа за **2021** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно по чл. 63, ал. 1 пр. 2 от ЗАНН вр. чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на ТД на НАП- С. чрез юриск.Г., срещу решение от 29.10.2021 г. по НАХД № 10313/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 114-ти състав, с което е отменено изцяло НП № 432688-F 467135 от 30.04.2019 г., издадено от Директор на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 7838,27 лева, на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС за нарушаване на нормата на чл. 176в, ал. 5, т.3, вр.ал.1, т.3 от ЗДДС. Жалбоподателят твърди, че решението на СРС е неправилно и е постановено при нарушение на материалния закон, допуснати са съществени процесуални нарушения и същото е необосновано. Иска се от съда да бъде постановено решение, с което да бъде отменено решението на СРС.

Ответникът по жалбата – [фирма] депозира отговор. В открито съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и иска да бъде потвърдено решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София- град, I касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на

касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление НП № 432688-Ф 467135 от 30.04.2019 г., издадено от Директор на ТД на НАП – С., с което на основание чл.180в, ал.1 от ЗДДС на дружеството - ответник е наложена имуществена санкция в размер на 7838,27 лева, за извършено нарушение на нормата на чл. 176в, ал. 5, т.3, вр.ал.1, т.3 от ЗДДС за това, че за данъчния период 01.07.2018 г. – 31.07.2018 г. е закупило течно гориво (газбол) , освободено за потребление съгласно чл.20, ал.2, т.1 от ЗАДС, на обща стойност 39 191,35 лева по фактури №№ [ЕГН]/03.07.2018 г. и [ЕГН]/16.07.2018г. и двете с издател [фирма], като в законоустановения срок по чл. 176в, ал. 5, т.3, от ЗДДС, дружеството- ответник не е предоставило обезпечение в НАП. За констатираното нарушение на 21.01.2019 г. свидетелят И. И. съставил срещу търговеца АУАН №F467135 от 21.01.2019 г.

След като извършил преценка на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и доказателствени средства СРС е приел за безспорно установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

При извършена служебна проверка на обжалваното пред нето НП СРС е счел, че в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, както в акта, така и в наказателното постановление следва да бъде посочено мястото, където е било извършено нарушението. В акта било записано, че нарушението е извършено в [населено място],[жк], [улица], бизнес сграда „Г. холдинг“, където е офиса на дружеството, докато в наказателното постановление е записано, че нарушението е извършено в [населено място], [улица], дирекция СДО при ТД на НАП – С., където дружеството-ответник е следвало да предостави изискуемото по закон обезпечение в законоустановения срок.

Според въззивния съд, в атакуваното НП не били изложени мотиви защо АНО е приел различно място за извършване на нарушението от това, което е посочено в АУАН, а посочването на различни места на извършване на нарушението в АУАН и в НП води до нарушаване на процесуалните правила, ограничава правото на защита на жалбоподателя, пречи му да разбере точно какво нарушение е извършил и не може да бъде преодоляно п чл.53, ал.2 от ЗАНН.

Настоящата инстанция не споделя изводите на районния съд. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. И в двата акта в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и то по начин, позволяващ на дружеството-ответник да разбере конкретно вмененото му нарушение и да организира защитата си. Съгласно разпоредбата на чл.176в, ал1 от ЗДДС, всяка данъчно задължено лице е длъжно да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната териториална дирекция на НАП(в случая [населено място], [улица] (седалището на дирекция СДО при ТД на НАП – С.). Нарушението е безспорно установено и правилно е наложена имуществената санкция.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен

състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 29.10.2021 г. по НАХД № 10313/2020 г. на СРС, НО, 114-ти състав, което е отменено 432688-F 467135 от 30.04.2019 г., издадено от Директор на ТД на НАП - С. и вместо него

ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 432688-P 467135 от 30.04.2019 г., издадено от Директор на ТД на НАП – С., с което на [фирма] е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 7838,27 лева, на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС за нарушаване на нормата на чл. 176в, ал. 5, т.3, вр.ал.1, т.3 от ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.